Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Biskup Košić na sprovodu prof. Zdravka Tomca: Zato mu kažemo – do viđenja, dragi prijatelju Zdravko!

Mario Strinavić · Sunday, January 12th, 2020

Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u četvrtak, 9. siječnja na zagrebačkom Mirogoju sprovodne obrede i misu zadušnicu za prof. dr. sc. Zdravka Tomca, istaknutog političara i publicistu. U koncelebraciji bili su i oprostili se od pokojnika i župnik župe sv. Kvirina na Pantovčaku vlč. Vladimir Kerečeni te p. Mijo Nikić koji je na kraju posvjedočio da je pokojnog Zdravka u bolnici ispovijedio, pričestio i podijelio mu bolesničko pomazanje.

Mons. Vlado Košić, biskup sisački

Govor na sprovodu Zdravka Tomca

Zagreb, 9. siječnja 2019.

Poštovana suprugo Ankice i sine Ivane, poštovana rodbino i prijatelji našeg dragog pokojnog profesora Zdravka Tomca!

Opraštamo se od velikog čovjeka, političara i kršćanina Zdravka. On sam je napisao kako je od komuniste postao vjernik, katolik. Zapravo Zdravko se vratio svojoj vjeri u kojoj je u djetinjstvu odgojen, no prošao je u bivšoj državi razne ljudske i političke edukacije te je, kako sam kaže, ”dugo slijedio krivu zvijezdu vodilju”, tj. crvenu zvijezdu petokraku, sve dok nije susreo Krista Gospodina i u njemu otkrio pravo svjetlo. Poput sveta tri kralja koja ih je dovela u Betlehem, do Isusa.

Jedan od znakova svojeg obraćenja, napisao je, jest to da je pobijedio strah od smrti. U Isusu je otkrio smisao života i zato se nije bojao smrti jer je povjerovao Isusu da mu on poslije ovozemaljskog života daje vječni život. I u tome je bitna razlika između vjernika

i nevjernika.

Njegova ljubav bila je i ostala njegova obitelj i domovina Hrvatska, u čijoj je slobodi i ostvarenju državnosti sudjelovao s puno znanja i emocija.

Da je posebno volio svoju obitelj, svjedoči i to što me je prije desetak dana nazvao iz bolnice i molio da mu javim kako su… premda se već gubio ali je očito neprestano mislio na njih.

A Domovina? Mogao bih reći kao prijatelj da je i njegova vjera u Krista bila neraskidivo povezana s ljubavlju prema Hrvatskoj. Za nju se borio predavanjima, knjigama, emisijama kad je raskrinkavao laži u politici i – zato je u posljednje vrijeme bio ignoriran u medijima i javnosti, premda ga sada poslije smrti neki nastoje posvojiti. Njemu sve te igre nisu oduzele elan i zaustavile idealizam s kojim se hrabro nastavljao boriti. Na posljednjoj promociji njegove knjige usporedio sam ga s bl. Alojzijem Stepincem koji je smatrao da pravi kršćanin ne može ne voljeti svoju domovinu. On je naime rekao: “u ljubavi prema hrvatskom narodu ne dam se ni od koga natkriliti”. I Zdravkovo klečanje na Stepinčevom grobu imalo je pečat ne samo pokajanja nego i zavjeta da će i on nastaviti Stepinčevim putom. Zdravko je pisao o našem velikom Blaženiku kao uzoru svakog istinskog Hrvata.

Nije moguće sada ukratko reći sve što je bio i učinio prof. Zdravko Tomac. Ja bih rekao da je on velikan kakvih se malo rađa. Naš je cilj danas molitvom i zahvalnošću oprostiti se od njega. On je otišao onamo gdje Gospodina gleda “oči u oči”, pa premda je kao slavonski hrast bio velik na zemlji, njegova prava veličina je u Bogu. Mi se ne rastajemo zauvijek nego privremeno. Zato mu kažemo: do viđenja, dragi prijatelju Zdravko! Piše hrvatska-danas

Mario Strinavić

This entry was posted on Sunday, January 12th, 2020 at 10:17 pm and is filed under Aktualno, Nekategorizirano You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.